

Mielen ikkunoista, sielun onkaloista, toisiamme etsittiin
Sisään katsomalla, toista muuttamalla, päästäisiin viimeinkin
Kohti ikuisuutta, kuolemattomuutta, aikakautta seuraavaa
Silti kuten moukat, toisiamme loukattiin ja harhauduttiin

Enkä tunne sua niin kuin ennen

Jälki, jota kannan on viimeinen tie
Silta, jota kuljen vaan tyhjyyteen taipuu
Pelko, joka uhrinsa pohjalle vie
Totuuden ristiltä pois

Järjen kiemuroihin, lihan vankiloihin, toisiltamme poistuttiin
Viilto ihollani, silmäkulmassani, vuotaa sun elämää

Etkä tunne mua niin kuin ennen

Enkä tunne sua niin kuin ennen